Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

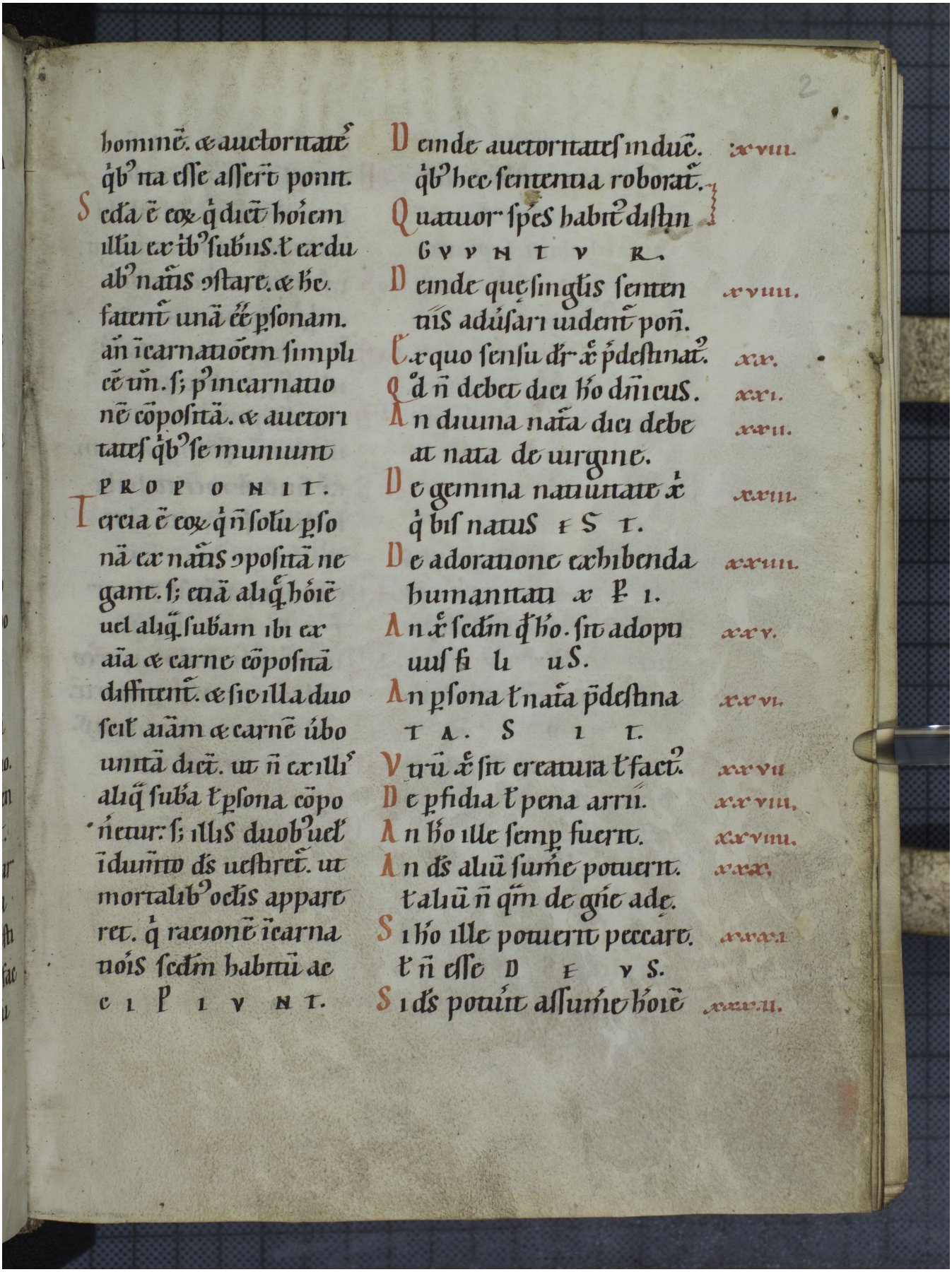

hominē. & auctoritate
q̄b' ita esse asserit ponit.
Secda ē eox q̄ dicit hoiem
illu ex ib' subis. t ex du
ab' natis ostare. & he.
fatent unā ēē psonam.
an ī carnatiōem simpli
cē ūn. s; p' incarnatio
nē cōpositā. & auctori
tates q̄b' se muniunt
PROPONIT.
Tercia ē eox q̄ n̄ solu pso
nā ex natis opositā ne
gant. s; etiā aliq̄ hoiē
uel aliq̄ subam ibi ex
aīa & carne cōpositā
diffitent. & sic illa duo
scit aiam & carnē úbo
unitā dicit. ut n̄ ex illis
aliq̄ suba t psona cōpo
nitur: s; illis duob' uel
ī dumto ds uestiret. ut
mortalib' oculis appare
ret. q̄ racionē ī carna
tois secdm habitū ac
CIPIUNT.

Deinde auctoritates in due. xviii.
q̄b' hec sententia roborat.
Quatuor spes habit distin
GUNTUR.
Deinde que singlis senten xviiii.
tiis adusari uident poni.
Ex quo sensu dr x pdestinat. xx.
Qd n̄ debet dici ho dnicus. xxi.
An diuina nata dici debe xxii.
at nata de uirgine.
De gemina natiuitate x xxiii.
q̄ bis natus EST.
De adoratione exhibenda xxiiii.
humanitati x P. i.
An x secdm q̄ ho. sit adopti xxv.
uus filius.
An psona t nata pdestina xxvi.
TAS IT.
Vtrū x sit creatura t fact. xxvii
De pfidia t pena arrii. xxviii.
An ho ille semp fuerit. xxviii.
An ds aliū sume potuerit. xxx.
t aliū n̄ qm de gne ade.
Si ho ille potuerit peccare. xxxi
t n̄ esse DEUS.
Si ds potuit assume hoiē xxxii.